

Tárgy: ügyvédi mulasztás, megbízó tájékoztatásának elmulasztása

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: 2023.F.251/7.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [X.] budapesti ügyvéd és [Y.] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2024. január 29. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [X.] eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget, ezért **a fegyelmi eljárást megszünteti.**

Az eljárás során felmerült költséget a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [Y.] eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget, ezért **a fegyelmi eljárást megszünteti.**

Az eljárás során felmerült költséget a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Bejelentő1 és bejelentő2 a Budapesti Ügyvédi Kamarához benyújtott beadványukban az eljárás alá vontak tevékenységéből eredő köteleességszegését kifogásolták.

A Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa határozatával az előzetes vizsgálatot az eljárás alá vont ügyvédek ellen elrendelte, majd határozatával a fegyelmi biztos azt 3 hónappal meghosszabbította.

Az előzetes vizsgálat eredményeként a vizsgálatot végző fegyelmi biztos határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett.

A tényállás:

A bejelentők 3 munkatársukkal együtt megbízták az (X.) Ügyvédi Irodát, hogy a T. Kft.-vel szemben kialakult jogvitájuk rendezése érdekében a peren kívüli megállapodás során a jogi képviselőtöket ellássa.

A peren kívüli megállapodás nem jött létre, ezért a bejelentők külön okiratban – szintén 3 munkatársukkal együtt – meghatalmazták az (X.) Ügyvédi Irodát, hogy ügyükben peres eljárást kezdeményezzen és annak során a jogi képviselőtöket ellássa.

A peren kívüli és peres eljárás vonatkozásában mindkét bejelentő jogi képviselője tárgyában megbízási szerződés készült.

(X.) eljárás alá vont ügyvéd mindkét bejelentőt érintően keresetlevelet nyújtott be az illetékes bírósághoz.

A peres eljárások során (X.) eljárás alá vont ügyvéd helyett (Y.) eljárás alá vont ügyvéd járt el helyettesként.

A bejelentő1 felperes ügyében munkaviszony megszüntetése tárgyában indult per a Törvényszék Munkaügyi Bírósága előtt.

(X.) eljárás alá vont ügyvéd átvette az alperes viszontválaszát, amelyet a bíróság azzal küldött meg részére, hogy 15 napon belül tegye meg észrevételeit.

A felek a tárgyaláson közösen kérték az eljárás szünetelését a közös megegyezés reményében.

A bejelentő2 felperes ügyében munkaviszony megszüntetése tárgyában indult per a Törvényszék Munkaügyi Bírósága előtt.

(X.) eljárás alá vont ügyvéd átvette az alperes viszontválaszát, melyet a bíróság azzal küldött meg részére, hogy 15 napon belül tegye meg észrevételeit.

A felek a tárgyaláson közösen kérték az eljárás szünetelését a közös megegyezés reményében.

Mindkét perben szünetelésre került sor.

A szünetelések ideje alatt a bejelentők képviseletében eljárva (X.) eljárás alá vont ügyvéd helyetteseként (Y.) eljárás alá vont ügyvéd tartotta a kapcsolatot az ellenérdekű fél jogi képviselőjével.

Ezt követően mindkét bejelentő ügyével összefüggésben időpont került egyeztetésre az ellenérdekű fél jogi képviselőjével.

(Y.) eljárás alá vont ügyvéd e-mailben – az ajánlatot előzetesen a bejelentőkkel írásban egyeztetve – megküldte az ellenérdekelt fél jogi képviselőjének a kimunkált felperesi igényeket, amelyek azonban meghaladták a kereseti kérelemben foglalt követeléseket.

Erre hivatkozva az ellenérdekelt fél jogi képviselőjének helyettese lemondta a másnapi személyes egyeztetést.

Az alperes egyezségtől való elzárkózását követően (Y.) eljárás alá vont ügyvéd, (X.) eljárás alá vont ügyvéd tudtával és az ő helyetteseként eljárva kérte a peres eljárások folytatását és előkészítő irataiban megváltoztatta a kereseti kérelmeket mindkét perben.

Bejelentő1 és bejelentő2 ügye az alábbiak szerint folyt a továbbiakban:

A bíróság a 2. számú végzésében felhívta felperest, hogy 15 napon belül tegyen eleget az alábbi felhívásoknak:

- közölje, hogy álláskereső járadékot igényelt-e, újabb munkaviszonyt létesített-e, kárenyhítési kötelezettségének hogyan tett eleget, milyen jogcímen, milyen összegű megtérült jövedelme keletkezett,
- csatolja az ezzel kapcsolatos okirati bizonyítékait,
- nyilatkozzon az alperesi viszontválaszban előterjesztett, az összegszerű keresettel kapcsolatos valamennyi alperesi felvetésre.

A 2. számú idéző végzést (X.) eljárás alá vont ügyvéd átvette, a felhívásnak nem tett eleget a megjelölt határidőben.

Ennek oka az volt, hogy a perben olyan új igényt terjesztettek volna elő (ún. bónusz igény), amely miatt már más bíróságon peres eljárás volt folyamatban, s amelynek kimenetelétől tették függővé ennek a felperesi igénynek az érvényesítését.

Az eljárás alá vont ügyvédek ezt előzetesen részletesen megbeszélték mindkét bejelentővel, akiknek elmagyarázták ennek okát: a perköltség vonzatát, azt, hogy, ha a kereset kiterjesztésüket a bíróság elutasítja, úgy a bejelentőt tetemes perköltség terheli majd.

A „bónusz igény” ügyében egy ítéletablai jogerős döntés született, amely egyértelművé tette azt, hogy bíróság előtt az igény nem érvényesíthető.

A bíróság az ügyben tárgyalást tartott, és megállapította, hogy a jelen lévő helyettes felperesi jogi képviselő, (Y.) eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson a fenti körben tett tényállításokat a kárenyhítési kötelezettség körében, azonban teljeskörű nyilatkozatot még ezen a tárgyaláson sem tudott tenni, bizonyítékokat ekkor sem csatolt.

Nyilatkozatot nem tudott tenni arra, hogy milyen összegű megtérült jövedelme keletkezett a felperesnek, ezért további határidőt kért, azonban mivel határidőt mulasztott, ami a per elhúzódását eredményezhette, ezért (Y.) eljárás alá vont ügyvéd mindkét eljárásban 25.000 Ft pénzbírsággal sújtotta a bíróság, amely pénzbírságot az eljárás alá vont ügyvéd megfizetett.

A bíróság kioktatta a felperesi jogi képviselőt az anyagi pervezetés körében, és 15 napos határidőt biztosított részére a tényállítások, jogállítások és bizonyítási indítványok előterjesztésére.

A tárgyalásokat követően (Y.) eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőket arról tájékoztatta, hogy a kereseti kérelem kiüresedett, javasolta, hogy a továbbiakban jogi képviselő nélkül járjanak el, mivel úgy „könnyebben tudja megítélni” a bíróság a sérelemdíjat, továbbá a bejelentőkkel szemben nincs helye rendbíróság kiszabásának, amely tájékoztatást a bejelentők tudomásul vettek, a megbízást megszüntették.

(X.) eljárás alá vont ügyvéd mindkét perben bejelentette a megbízásának megszűnését.

A bejelentők végül a kereseti kérelmeiktől elálltak.

Az utolsó tárgyalást követően az alperes jogi képviselőjének helyettese, dr. K.M. ügyvédjelölt azt állította a bejelentőknek a bíróság folyosóján, hogy meglepte a bejelentők elállása, mert ez egy nyert ügy volt, mint ahogy azt is meglepetéssel tapasztalta, hogy az alperesek által ajánlott 1.500.000 Ft-ot nem fogadták el egyezségként a bejelentők.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vontak felelősségüket nem ismerték el.

(X.) eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy (Y.) eljárás alá vont ügyvéd az ő helyetteseként járt el mindvégig az ügyben, a bejelentők tudtával és beleegyezésével.

Kijelentette, hogy a bejelentőkkel folyamatosan tartották mindketten a kapcsolatot, minden lépést előre egyeztettek, így a bejelentők tisztában voltak a peres eljárás nehézségeivel, mint ahogy pontosan elmagyarázták azt is a bejelentőknek, hogy miért van szükség némi időhúzásra annak érdekében, hogy a nem csekély összegű „bónusz igényük” megállja a helyét a perben, s ne kelljen esetleges pervesztesség esetén tetemes perköltséget fizetniük.

(Y.) eljárás alá vont ügyvéd ugyanazt a védekezést terjesztette elő, mint a kollégája, annyival kiegészítve, hogy az ügyben mindvégig helyettesként járt el.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a tárgyaláson a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában foglalt tényállást és jogi minősítést az alábbiak szerint tartotta fenn:

Bejelentő2 nyilatkozott az iratcsatolás elmulasztásáról, elmondta, hogy vele egyeztettek, hogy nem lesznek az iratok becsatolva, és ő ezt elfogadta.

Megfelelő tájékoztatás mellett lehet ilyen döntés, ha az ügyfél elfogadja és a kockázatot vállalja, ez elfogadható indok az iratcsatolás elmulasztására.

Ugyanez a bejelentő1 esetében nem igazolt, hogy a 2. számú végzés és kapcsolódó közlés megtörtént volna. Így bejelentő1 esetében fennáll az ügyvédi mulasztás, bejelentő2 esetében nem áll fenn.

Mindkét bejelentő azt állította, hogy az ügyvédjelölt mindkettőjüknek mit mondott az ajánlatról, és itt a hamis tanúzásra történő figyelmeztetés mellett állították ezt a bejelentők.

Ha a kisebb ajánlatot nem fogadják el, ez lehet egy válasz.

Azonban vizsgálni kell a két bejelentő nyilatkozatát úgy, hogy bejelentő2 mentő adatokat is elmondott. Az, hogy ilyen tájékoztatást kaptak, nem vitatható, az, hogy az alapja valós volt-e, így történt-e, azt kellene vizsgálni.

Azonban a jelen állás szerint az állítás nem került megcáfolásra, a tájékoztatási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatos álláspontját fenntartotta, és ez a mulasztást is felvetheti.

Bejelentő2 esetében 1 rendbeli tájékoztatás elmulasztása került elkövetésre, a másik bejelentő esetében ügyvédi mulasztás és a tájékoztatás elmulasztását róta az eljárás alá vont ügyvédek terhére, mindkét eljárás alá vont ügyvéd esetében 2 rendbeliként.

Büntetés kiszabás körében enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy korábbi eljárások nincsenek, az időmúlást, amely nem róható fel az eljárás alá vont ügyvédeknek, továbbá az ügy folytatható maradt, jogvesztés nem történt.

Súlyosító körülmény bejelentő1 esetében a halmazat.

Az eljárás alá vont ügyvédekkel szemben pénzbírság büntetésre tett indítványt azzal, hogy a költségek viselése is az eljárás alá vont ügyvédek terhelébe esik.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi tanács a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a megállapított tényállás alapján a fegyelmi biztos által előterjesztett indítvánnyal nem értett egyet, az eljárás alá vont ügyvédek védekezését fogadta el.

A fegyelmi tanács a tényállást a bejelentők által a tárgyaláson előadottak és csatolt iratok, valamint az eljárás alá vont ügyvédek által csatolt iratok és nyilatkozataik alapján állapította meg.

A 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

A jelen ügyben az eljárás alá vont ügyvédek nem sértettek meg semmilyen szabályt.

Előjáróban rögzíteni szükséges, hogy (Y.) eljárás alá vont ügyvéd helyettesként járt el mindvégig az ügyben a bejelentők egyetértésével, a megbízást azonban (X.) eljárás alá vont ügyvéd vállalta, ezért a bejelentőkkel szembeni kötelezettségek, esetleges mulasztások is őt terheltek volna, ha történt volna bármilyen vétség.

A jelen esetben azonban megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont ügyvédek mindketten mindent megtettek a bejelentők érdekében, minden szükséges tájékoztatást megadtak részükre, az együttműködés folyamatos és részletesen dokumentált volt.

A fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvédek a szakmai szabályok betartásával, ügyfeleik, a bejelentők érdekei érvényesítése (s e körben a későbbiekben felmerülő perköltséget is figyelembe véve) érdekében, helyesen jártak el.

A tárgyaláson mindkét bejelentő elismerte, hogy az eljárás alá vont ügyvédektől az ügyük viteléhez szükséges tájékoztatásokat vagy személyesen, vagy telefonon, vagy e-mail útján, néhány esetben videó konferencián való részvételükkel megkapták. Ezt a tényt egyébként az eljárás alá vont ügyvédek által csatolt levelezés is igazolja, ezzel ellentétes állítás a tárgyaláson a bejelentők részéről sem hangzott el.

A leírtak alapján megállapítható tehát, hogy az eljárás alá vont ügyvédek eleget tettek tájékoztatási kötelezettségüknek mindkét bejelentő felé.

Az ügyben kiemelt jelentőséget tulajdonítottak a bejelentők és a fegyelmi biztos is annak, hogy az ellenfél jogi képviselőjének a helyettese azt az állítást tette, hogy a bejelentők nem fogadták el az alperes által egyezségként felajánlott 1.500.000 Ft-ot, amiből a bejelentők arra következtettek, hogy az eljárás alá vont ügyvédek ezt az ajánlatot nem közölték velük, így ettől az összegtől elestek (a bejelentésben ekkora összegre kártérítést igényeltek).

Az iratok között elfekvő, az eljárás alá vont ügyvédek és az alperes közötti egyezségi tárgyalásokkal kapcsolatban megállapítható, hogy az alperes vette fel a kapcsolatot az eljárás alá vont ügyvédekkel, s kérte az igény kimunkálását.

Ezt követően – a bejelentőkkel történt egyeztetés után – (Y.) eljárás alá vont ügyvéd küldte meg az alperesnek az ajánlatot, amelyre az alperes másnap a következőket írta: „megdöbbenve vettük kézhez leveledet, amely alapján úgy tűnik, hogy Ügyfeleid igénye magasabb, mint a perek jelen állásai szerint érvényesíteni próbáltok Megbízónkkal szemben... Az ügyfeleid által igényel követelések mértéke és a követelés megalapozatlansága okán, jelenleg olyan távol állnak az álláspontok egymástól, hogy ilyen feltételek mellett a személyes egyeztetést mind Megbízónk, mind pedig a magunk részéről teljességgel indokolatlannak tartjuk, így a holnapi napra egyeztetett személyes találkozót ezúton lemondjuk.”

Ezt követően már semmilyen egyeztetés nem folyt az alperessel, (Y.) eljárás alá vont ügyvéd e-mail üzenetében egyeztetett a bejelentőkkel, s ezt alapul véve benyújtotta a bíróságra a keresetváltoztatást.

Mіндеzen okiratban is rögzített tények alapján a fegyelmi tanács nem talált indokot arra, hogy a fegyelmi biztos az ellenfél jogi képviselője helyettesének meghallgatására tett indítványát elfogadja, mivel az a jelen ügy eldöntése szempontjából nem bír jelentőséggel.

Az időpontok egybevetéséből egyértelmű, hogy az eljárás alá vont ügyvédek felé semmilyen alperesi ajánlat nem történt, arról a későbbi tárgyaláson sem tett említést a tárgyaláson jelen lévő ügyvédjelölt. A fegyelmi tanács nem foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy miért állította az ellenfélként szereplő bejelentőknek azt, amit mondott, az azonban nyomatékkal rögzítendő, hogy állítása nem felelt meg a valóságnak.

A fegyelmi tanács ezen megállapítását azon bejelentő 1 jegyzőkönyvi nyilatkozata is alátámasztja, mely szerint (X.) eljárás alá vont ügyvéd megbízási szerződésében az ügyvédi munkadíj keretén belül sikerdíj is meghatározásra került. Így ha és amennyiben ilyen egyezségi ajánlat valóban elhangzott volna, az eljárás alá vont ügyvédnek a saját jól felfogott érdeke lett volna ezen ajánlat továbbítása a bejelentők részére és az egyezés megkötése.

Megállapítható volt tehát, hogy az eljárás alá vont ügyvédek nem követtek el ügyvédi mulasztást sem.

Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvédek terhére szándékos vagy gondatlan szabályszegés nem állapítható meg, ezért a fegyelmi tanács az Üttv. 131. § (3) bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel a FESZ 22.2. pontjában foglaltakra – a fegyelmi eljárást fegyelmi vétség hiányában megszüntette.

A Fegyelmi Tanács határozata 2024. március 1. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2023. F. 251.)